Zevende Jaer. Nr 49. Zaterdag, 8 December 1860.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 8 DECEMBER.

Post.

Uit de notas welke door M. den minister van financien in de kamer nederlegd zyn, blykt dat men voor het dienstjaer 1861 op eene nieuwe vermeerdering van 175 a 250,000 fr. van de opbrengst der post rekent.

Wanneer men met de hervorming, verminkt door den Senaet, zegt de *Stad Gent*, een dergelyken uitslag bekomt, hoeverre zou men niet reeds zyn, indien men de volledige hervorming voor een gelykvormig vrachtregt van 10 centiemen voor geheel het land hadde ingevoerd.

Na elf jaren van eene zoo beslissende proefneming, zou men niet meer moeten aerzelen tot de volledige hervorming over te gaen. Hetgeen in andere landen geheurt, moet ons overigens bewyzen dat men alom goed betrouwen in den uitslag heeft. In Holland, by voorbeeld, zal in het kort een gelykvormig vrachtregt van vyf cents voor geheel het land ingevoerd worden.

Van eenen anderen kant, ware het hoogst wenschelyk dat postzegels van vyf centiemen gemaekt wierden voor hetzelfde bureel van bestelling, alsmede zegels van 1 en 2 centiemen voor de druksels.

Deze verbeteringen zyn, gelyk men weet, door den Handels- en Nyverheidskring van Gent gevraegd, en zy bestaen reeds sedert lang in Engeland, in Zwitserland en in de Vereenigde-Staten. Frankryk ook heeft ze nu aengenomen.

Een der hoofdvoorwaerden van den handel is de snelheid; het gebruik van omzendbrieven ontwikkelt zich meer en meer en door de pleegvormen die men tegenwoordig te vervullen heeft, is er de verzending sterk van belemmerd.

De noodzakelykheid der frankeering en het zegelen neemt veel tyd weg en hindert geweldig de dienst. Het gebruik van postzegels zou dat alles merkelyk vereenvoudigen.

De sektien der Kamer houden zich bezig met het onderzoek van het budget van wegen en middelen. Verscheidene sektien hebben de afschaffing gevraegd van de barrierregten; men heeft ook opmerkingen over de opbrengst der cynsen onzer mynen — eene opbrengst, welke ieder jaer geringer wordt. In de vierde sektie heeft men by artikel « douanen-regten » gevraegd: of er geene onderhandelingen zyn aengeknoopt, ten opzigte van de vermindering dier regten.

Oogst in België.

De *Moniteur* deelt eene tabel mede, de opbrengst van den oogst in 1860 aentoonende, volgens welke men mag besluiten, dat, buiten de aerdappelen en de boekweit, de opbrengst der voornaemste voedingstoffen in 1860 grooter was dan in 1859.

Het is opmerkelyk, dat men, om die vergelyking te maken, niet gerekend heeft volgens de bebouwde uitgestrektheid, et dat van dan af de cyfers maer ten naeste by zyn, en veel veranderingen zouden moeten ondergaen om juist te zyn. Echter, wyl de inlichtingen in 1859 en 1860 ingezameld zyn op dezelfde wyze en door dezelfde persoonen, mag men, na ze met elkaer vergeleken te hebben, er de bovenstaende gevolgtrekking uit opmaken:

Indien men, om nagenoeg het verschil der twee laetste oogsten te vinden, gebruik maekte van de bebouwde uitgestrektheid in 1855, eerste jaer waerop de uitgestrektheid bestatigd is, dan zou men in 1860 eene vermeerdering vinden 1,192,595 hekt. tarwe, 175,716 hekt. spelt, 272,713 hekt. masteluin en 2,425,780 hekt. rogge. Op de boekweit is er eene vermindering van 12,000 hekt., zoodat het verschil te meer, op den totalen opbrengst, maer 4,052,516 hekt. graen is.

Dit overschot zou, wel is waer, zeer verminderd worden door den kleinen aerdappel-oogst. Indien men inderdaed de opbrengst van dien laetsten oogst moest schatten volgens de in 1855 bebouwde uitgestrektheid, dan vindt men in 1860 een verschil te min op 1859, van 4,620,702 hekt.

Men moet zich de waerde van dit cyfer niet ontveinzen, hetwelk groot schynt: Inderdaed het is niet meer dan 625,000 hekt. tarwe, zoo dat in het geheel de oogst van 1860, vergeleken met dien van 1859, een groot overschot aenbiedt.

De dagbladen hebben gesproken van onderhandelingen welke tusschen Turyn en Roomen aengeknoopt waren om eene vredelievende oplossing van het romeinsche vraegstuk tot stand te brengen. De *Unita italiana* vermeent de grondslagen dier onderhandelingen te kennen en wyst dezelve aen als volgt:

« Het Quirinael aen Victor-Emmanuël, het Vatikaen aen Pius IX. De Paus zou Victor-Emmanuël erkennen als koning van Italien, waer tegen deze zich zou verbinden om nimmer zyne hooldstad naer Roomen over te brengen en geen volksbesluit tot stemming voor te dragen aen de burgers dezer stad, welke by voortduring aen den Paus zou onderworpen blyven, onder de bescherming der italiaensche wapens. »

Dat zou, van wege de pauselyke regering, eerder eene kapitulatie dan eene schikking zyn. Ook twyfelen wy zeer dat zulke grondslagen van onderhandeling vrywilligly door die regering zullen aengenomen kunnen worden.

Victor-Emmanuël schynt evenwel de hoop van dien kant niet op te geven. Nog onlangs, in een plegtig gehoor, zegde hy tot den bisschop van Salerno:

« Getrouw aen de overleveringen van myn huis heb ik nimmer de gedachte gehad om den christelyken godsdienst of derzelver bedienaers te beledigen; en ik hoop dat het romeinsche vraegstuk welhaest zal worden opgelost, zonder dat de ware belangen van het katholicismus er het minst door te lyden hebben. »

De gansche vraeg is nu maer hoe « de ware belangen van het katholicismus » zullen begrepen en gewaerdeerd worden. Victor-Emmanuël en de Paus moeten deze vraeg niet uit hetzelfde oogpunt beschouwen, noch in denzelfden zin verstaen. De pauselyke regering heeft in deze laetste tyden genoegzaem bewezen dat zy de volkomene in standhouding van het wereldlyk gezag des Heiligen Stoels beschouwt als van wezenlyk belang voor de geestelyke belangen der Kerk. Het is te twyfelen dat, onlangs voorgevallene gebeurtenissen haer tot de piemontesche leer hebben over gehaeld.

Generael Mieroslawski, het militaire opperhoofd der siciliaensche omwenteling van 1848, bevindt zich te Napels, waer hy zich bezig houdt met een poolsch legioen in te rigten. Reeds is er, zooals men weet, een hongaersch legioen gevormd, en het plotselyk vertrek van generael Turr doet denken dat de hongaersche vrywilligers binnen kort de kans der wapenen tegen Oostenryk zullen beproeven. Zy zullen in Hongarye eene bevolking vinden welke gestemd zal zyn om hen te ondersteunen.

De poogingen tot verzoening, onlangs gedaen door keizer Frans-Josef, zyn teenemael mislukt. De Hongaren wantrouwen alles wat hun uit Weenen toekomt. Ruime toestaningen zyn hun evenwel verleend: de aloude inrigting der komitaten is hersteld, en hunne zelfswetgeving weder ingevoerd; alle duitsche en boheemsche ambtenaren, welke tot hiertoe in Hongarye de tolken en werktuigen der oosten-

---

HUWELYK VAN

NAPOLEON MET JOSEPHINE.

Wy hebben de byzonderheden medegedeeld van het huwelyk van prins Napoleon met prinses Clotilde van Savoyen. Onze lezers zullen zich nog degene herinneren van Napoleon III met de gravin Eugenie van Montyn; derhalve gelooven wy hun ook nog eens te mogen bekend maken met degene van Napoleon I met Josephine, welke minder gekend zyn.

Men kwam de algemeene ontwapening der sektien te bewerken; de huiszoekingen waren zoo nauwkeurig gedaen dat er nergens wapens verborgen gebleven waren.

Op zekeren morgend werd een vyftienjarige jongeling by Bonaparte binnengeleid, welke den degen kwam vragen van zynen vader, den generael Beauharnais, die op het schavot der republiek gestorven was. De tranen en kinderlyke liefde van den jongeling bewogen Napoleons hert; ook werd het wapen zyns vaders aen den zoon Beauharnais dadelyk overhandigd Op dit zigt begon de jongeling te weenen; Napoleon was er over geraekt en betoonde hem zoo veel welwillendheid, dat Mev. Beauharnais het eene pligt achtte des anderendaegs een bezoek van dankzegging by Bonaparte af te leggen, hetgeen deze op zyne beurt ook deed.

Welhaest gevoelde Napoleon eene genegenheid jegens Josephine, weduwe Beauharnais, en ging ten haren huize dikwyls den avond overbrengen met eenige zyner vrienden; Josephine kon nooit den indruk dien deze bezoeken op haer deden, verbergen; ook zegden hare vriendinnen dat zy zulks bemerkt hadden, en spraken ter zelver tyd met veel lof van den Bonaparte.

Op zekeren avond vroeg de generael Barras aen Josephine: « Mev. Beauharnais, wat denk gy van den generael Bonaparte? »

— Maer... burger, antwoordde zy, een weinig door deze vraeg ontroerd, ik denk er veel goed van... — Ik geloof zelfs dat hy zal verre gaen.

Dit gesprek aen Napoleon overgezegd, deed hem besluiten zyn hert, zyne hand en fortuin aen Mev. weduwe Beauharnais aen te bieden.

Als het huwelyks ontwerp besloten was, geleidde Napoleon zeer dikwyls zyne toekomende bruid met zich naer verschillige familien alwaer hy gewoon was te verkeeren. Op zekeren dag aenzocht Josephine hem zelf haer te vergezellen by M. Raguideau, ouden notaris, dien de jonge weduwe met haer vertrouwen vereerde en dien zy niet alleen over gewoone zaken raedpleegde, maer zelf over de verholenste geheimen die het hert eener vrouw kunnen bevatten. Uit het volgende zal men oordeelen.

By den notaris gekomen, aen de deur der kamer alwaer de klerken werkten, ontdeed Josephine haren arm van dien van Napoleon die haer in de studie bleef afwachten, wyl zy met den notaris in zyn afgezonderd kabinet ging. Maer by geval liet de jonge weduwe de deur van het kabinet half open, zoodanig dat de toekomende bruidegom geheel het gesprek kon hooren, dat wy hier letterlyk laten volgen.

— M. Raguideau, zegde Josephine, ik koom u myn aenstaende huwelyk aenkondigen.

— Gy Mevrouw, en met wie?

— Binnen eenige dagen, trouw ik met den generael Bonaparte.

— Welhoe! weduwe van eenen krygsoversten, gaet gy u aen eenen anderen verbinden? Den generael Bonaparte! zegt gy An! ja, ik herinner my, den bevelhebber van het binnenlandsch leger, het batailjons-hoofd die te Toulon eene les van *artillerie* gaf aen den generael Carteaux.

— Denzelven, M. Raguideau.

— Maer het is een man zonder fortuin, Mevrouw.

— Het is waer, hy bezit slechts zyn huis in de *Chantereine* straet.

— Zoo dat uw huwelyk onwederroepelyk is vastgesteld?

— Zeker M. de notaris.

— Te slechter voor u, Mevrouw.

— En waerom dat, M. Raguideau.

— Waerom, om dat het beter ware weduwe te blyven dan een generaelken zonder toekomende noch faem, te trouwen. Zal uw Bonaparte ooit een Dumouriez, eenen Pichegru zyn? Zal hy ooit aen eenen der groote generaels van de republiek kunnen vergeleken worden? Ik heb reden van er aen te twyfelen.... Overigens Mevrouw, beteekent de loopbaen der wapens niet veel, ten minsten voor den oogenblik, en ik zou voor my liever eene plaets van leverancier of fournisseur, dan alle eereposten in het leger bekleeden.

— Elk zyn goeste, Mynheer, antwoordde Josephine, droog weg; gy ziet in het huwelyk eenen geldwinkel....

— En gy Mevrouw, hernam de notaris gy ziet er eene zaek van genegenheid in, niet waer, Mevrouw? He wel? gy hebt ongelyk, de gouden-epauletten van Bonaparte hebben uw gezigt verdwelmd, denk er wel op, en gaet u geen berouw bereiden met u aen eenen mensch te verbinden die, ik herhael het, noch fortuin noch roem bezit, en slechts den *degen en cape* voor zich heeft.

Dit gesprek hoorende, de generael die welligt vreesde zyne huwelyks-ontwerpen door den raed van den notaris te zien verydelen, zat ongedurig en gram op zynen stoel: zyne barsche bewegingen verriedden zyn spyt en ontevredenheid; immers, meermaels was hy op het punt van de deur te openen en aen den notaris te zeggen dat hy zich met zyne verkoopkontrakten en inventarissen zou bemoeijen, in